

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 3. Velut vrsi, qui rationis parabolæ vi conclusi ac conuicti, contra seipsos tulere sententiam; in Christum insurrexerunt, eius necem machinati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

dom aliud dicitur, aliud intelligitur. Et quem-
 admodum Ioseph somniis fratribus se tandem
 prædicabat exaltandum, ipsos autem pedibus
 suis proferentes, ut seruos domino suo: Sic et
 Dominus noster excellens sui inuit ad finem
 parabola, dicendo, Numquam legistis in scripturis:
 quia lapidē quem reprobauerunt adificantes, hic fa-
 ctus est in caput anguli. à Domino factum est istud,
 et est mirabile in oculis nostris. Et quemadmodum illi
 conicientes, quid sibi vellet formisum amplius inui-
 dentes dixerunt, Numquid rex noster eris aut subij-
 ciemur ditioni tue, sic isti intelligentes intentionem
 parabolarum, amplius zelati, et querentes eum
 tenere, inquit Euangelista, timerunt turbas, quia
 scia prophetam eum habebant.

9
 V.
 Pra-
 dica-
 torem
 licet
 leue-
 rē nol-
 le an-
 dūre, si-
 gnūm,
 et re-
 proba-
 torem.
 Reg.
 21.4.

En aperitissimum reprobationis signum, quod
 tibi similiter applica, cum in his nequitia pat fre-
 nis, si prædicatores rationibus contritiis, qui-
 bus tuam tibi ob oculos iustam statuis perditionem,
 parum est te vitæ mores non corrigere, sac-
 rilega non mutare proposita, in seipsum non
 equitari, non sperdere meliora, & viciniora sa-
 lutis: insuper & in ipsum exardescis, eam peius
 & angre eum exhorrescis, quasi in eo quod
 tibi aut dicit aut agit, animum habere
 inimicū; ut alter impius Achab, qui sibi con-
 sebat in seipsum hostemque maximum Michæam
 prophetam, eo quid intentum sibi clademque
 prædicaret, vnde & regi Iosaphat ait: Ego odi
 eum quia non prophetauit michi bonum, sed malum.
 Quid igitur tibi vis prædicet, nequissime, quid
 concioneris, cum viam incedas perditionis, con-
 tinuis contra Deum sacrilegis pugnes actionibus,
 idololatricæ crimine infamis, vineæ taptici alicar,
 iustissimi viri bonorum prædo, salis suffultus re-
 stibus, sanguinis Naboth iutor innocentissimic
 Quod horum sceleram vates regi contra faciem
 suam staueret & multitudinem & grauitatem,
 molestissimè rex tulit, odio commouetur, pro-
 phetam exhorrescit: Ego odi enim.
 Carologum recensens D. Augustin. omnium
 miseriarum, calamitatum, infirmitatum, labo-
 rumque, quæ graua cuncta patimur ex primi pa-
 rentis nostri peccato emanantia, de industria
 pendunt rabiem, morbum carentem omni re-
 medio, si inueterascat, rationem alibi assigna-
 mus; cuius eum vnicum sit remediū aquæ si-
 gnae potus, est enim instar ignis qui vitæ cor-
 disque fibras exurit, nihil illa magis refugit ra-
 biosus; in tantum, ut illum velut sibi hostem
 infensorem abomuetur, qui puriorem potum of-
 fert, aquamque sitienti, proprius licet et sit patet,
 aut frater vicinus, in quem frendet dentibus, to-

tamque conuertit furoris rabiem; signum autem
 morbi huius inueterati, datur, aquam exhorres-
 cere cuius potus in motu præscribitur remediū
 & offeientem abominari. O deplorandam ho-
 minis calamitatem, & hæc tua quoque perhibe-
 tur. Momordit te canis infernalis in tuam rabi-
 dus perniciem: Tanquam leo rugiens, circūit qua-
 rens, quem deuoret. Quam te vehementer opum
 vrit, pungitque cupiditas, quæ nullam tibi con-
 cedit requiem, omnem ingerit anxietatem,
 vt eleganter notarunt D. Basil. & D. Ambros.
 in illo diuite, qui anxia sollicitudine per vigili
 noctes ducebat in somnes, cuius anxias vocesque
 querulas audimus: Quid faciam? destruaam hor-
 rea mea, & maiora faciam. Te quoque, mol-
 lis pepo, quam ardenter incendit lasciuæ rabies,
 mille zelis, amulationibus, suspitionibus de
 altera contagratem, bonis tuis deperditis, san-
 ctate consumpta, morbis contractis, adductā
 in summum discrimen dignitate. Quid de vanæ
 glorie cupido, quam agit inquietus, quam ex
 inopinatio contemiscit, corde tremulus, quam
 suæ dubius pretenfionis? hoc cine ad votum suc-
 cedet? num ille mihi futuris obstaculo? num
 hoc cutlem impedit negotiorum? His reme-
 diū præscribitur, aqua doctrinæ limpidissima,
 quam tibi propinat prædicator, in eo quod tibi
 declaret, contractus illos, quibus tibi diuitias
 coaceruas, ad tartarum ducere, & quot passus
 ad domum promoues impudicæ, tot ad tuam
 te properare perdit onem. Attende qualis sis,
 quam ritè paratus, quam libentè gratoque pocu-
 sum hoc suscipias animo? Dum acriter commo-
 ueris, strides dentibus, faciem anertis, irritaris, &
 asseris non tolerandum, tuam tibi tam nudè præ-
 dica ruinam, te à prædicatore ad perpetuos dam-
 nari cruciatus, iram celestem illum tibi commi-
 nari, & apertas gehennæ fauces, morbus est in-
 ueteratus, de te actum, esse iudica. Sumito in
 Herode exemplum, qui tanta vi ac furore lim-
 pidissimam illam aquam respuebat, quam il-
 li Baptistæ prædicator salutis ipsius audissi-
 mus offerebat hauiendam tantoque animo
 propinanti obstrepebat, vt eum de medio tol-
 lere non vereretur. Infelices illos contemplete
 Phariseos, quos eadem de causa Redemptor
 noster vt omni sue salutis priuatos his verbis
 præannuntiat esse perituros: *Auferetur à vobis re-
 gnum Dei.*

1. Pet. 2.
 3.
 18.
 VII.
 Rabies
 bene-
 consu-
 lentem
 de li-
 gnari.
 4. 3. 16.